

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3291/2018
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Марина Перић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1818/18 од 06.08.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1818/18 од 06.08.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1818/18 од 06.08.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 858/2017 од 22.05.2018. године одбијен је приговор стварне ненадлежности, а одбачен приговор месне ненадлежности. Делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па је обавезана тужена да им исплати законску затезну камату на износе накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, који су исплаћени након доспелости за тражени период у износима наведеним у изреци пресуде, а одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу којим су тражили да се обавезе тужена да им исплати на име разлике од исплаћене до припадајуће основне зараде за тражени период износе наведене у изреци пресуде са законском затезном каматом и на име обрачунате законске затезне камате назначене износе, као и тужбени захтев у делу којим су тражили да се обавезе тужена да им исплати разлику између исплаћеног и припадајућег додатка наплату за рад у сменама за тражени период и то износе наведене у изреци пресуде са законском затезном каматом и на име обрачунате законске затезне камате досуђене износе, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1818/18 од 06.08.2018. године одбио жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено преко пуномоћника, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужилаца, узимајући у обзир врсту и природу спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужиоци су уз ревизију приложили судске одлуке са намером да подкрепе тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву, као што је конкретан случај. Међутим, побијена одлука не одступа од сада устаљене судске праксе у погледу начина пресуђења о истоврсном тужбеном захтеву. У спроведеном поступку правилно је примењен Закон о буџетском систему који прописује да се директни и индиректни корисници буџета морају кретати у оквиру граница одобрених средстава за одговарајућу намену, а да побијена одлука није у супротности са одредбом посебног колективног уговора о одређивању минималне основице за обрачун плата полицијских службеника, која се може применити под условом да одобрена средства у буџету то омогућавају. Правилно је одлучено и о делу захтева за увећање плате, с обзиром да је утврђено да је тужиоцима као запосленима са континуираним радом у сменама додатак на плату по том основу вреднован кроз коефицијент плате, те да се на њих не може односити одредба члана 147а Закона о полицији.

Из наведеног разлога је на основу одредбе члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се

оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 24.04.2017. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 06.08.2018. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке је донета применом члана 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови за одговор на ревизију нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић